

W

Jutjat Contenciós Administratiu n. 1 de Girona (UPSD Cont. Adm. n.1)

Plaça Josep Maria Lidón Corbí, 1 - Girona
17001 Girona

Tel. 972942539
Fax: 972942377
A/e: upsd.contencios1.girona@xj.gencat.cat

NIG 1707945320228008814

Procediment ordinari 266/2022 C

Matèria: Tributs (Procedimen abreujat)

Entitat bancària: Banc de Santander
Per a ingressos en caixa, concepte: 1685000093026622
Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274
Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu n. 1 de Girona (UPSD Cont. Adm. n.1)
Concepte: 1685000093026622

Part recurrent/sol·licitant/executant:

Part demandada/executada: AJUNTAMENT DE GIRONA;

Procurador/a: Mercè Canal Piferrer
Advocat/ada:

Advocat/ada: Lletrat/ada de corporació municipal

SENTÈNCIA NÚM. 152/2023

Girona, 3 d'octubre de 2023.

Joan Ficapal Cusi, Jutge substitut del Jutjat Contenciós administratiu núm. 1 de Girona i província, he vist les actuacions corresponents al recurs promogut per la senyora contra l'AJUNTAMENT DE GIRONA.

ANTECEDENTS

PRIMER.- Interposat el recurs en el termini fixat a la Llei jurisdiccional, se li va donar el tràmit processal adient. Un cop admès el recurs i reclamat l'expedient administratiu, la part recurrent va formular demanda en la que, després d'al·legar els fets i fonaments que va estimar procedents, va demanar que es dictés sentència estimatòria del recurs.

SEGON.- Es va atorgar el termini de contestació a la demanda a la representació de la part demandada, tràmit que va complir en temps i forma.

Doc. electrònic generat amb signatura e- i Adreça web per verificar: https://sedejefc.justicia.gencat.cat/AR/JoanCusiLaCSV.html		Codi Segur de Verificació: F82Y8RV33S6V6ZKKRN1LAQFV8KE9SS	
Data: 03/10/2023 Hora: 12:13:04		Signat per: Francesc Cusi, Joan	

TERCER.- Oberta la fase de prova, es va admetre i practicar per les parts la sol·licitada i admesa amb el resultat que hom pot veure als actes. Les parts varen formular finalment conclusions, tot ratificant-se en les pretensions respectives.

QUART.- El dia 27 de febrer de 2023 es dictà decret pel qual es fixà la quantia d'aquest recurs en 33.404,54 euros.

CINQUÈ.- A la tramitació d'aquests actes s'ha donat compliment a les prescripcions legals que són d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- És objecte del present recurs contenciós administratiu la resolució de l'Ajuntament de Girona de data 6 de maig de 2022 que desestima el recurs de reposició interposat en data 21 de juny de 2022 (correu administratiu) contra la resolució de data 15 de febrer de 2022 que desestima la sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació en concepte d'Impost sobre l'Increment del Valors dels Terrenys presentada en data 28 d'octubre de 2021, per import de 33.404,54 euros, derivada de la transmissió d'un immoble situat en el terme municipal de Girona mitjançant escriptura pública de constitució de societat limitada de data 8 d'agost de 2019.

La part actora al·lega, en síntesi, al seu escrit de demanda que:

1.- La resolució impugnada no s'ajusta a dret perquè desestima una sol·licitud de rectificació d'autoliquidació que podia ser esmenada; considera també que la limitació d'efectes continguda en la Sentència del Tribunal Constitucional 182/2021 només és oposable des del 25 de novembre de 2022, data en la qual es va produir la seva publicació en el BOE i, en conseqüència, després de la presentació de la sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació del IIVTNU en data 28.10.21 hi havia la possibilitat d'esmenar la mateixa i sol·licitar la corresponent devolució d'ingressos indeguts al no haver prescrit el dret de la contribuent a obtenir aquesta devolució.

2.- La resolució impugnada és improcedent perquè confirma una autoliquidació en la qual s'ha determinat la quota tributària aplicant les disposicions d'una Ordenança Fiscal que estableix un sistema de determinació de la base imposable que ha de considerar-se inconstitucional per vulnerar el principi de capacitat econòmica. Per tant, la resolució impugnada ha de considerar-se improcedent per: 1.- Aplicació indeguda d'un precepte clarament inconstitucional i nul (articles 10 i 12 de l'Ordenança Fiscal relativa al IIVTNU de l'exercici 2019 de l'Ajuntament de Girona); i 2.- Per resultar contrària al principi constitucional de capacitat econòmica recollit en l'article 31.1 CE, la qual cosa ha de comportar la seva anul·lació d'acord amb l'article 48 LPAC.

Doc. electrònic generat amb signatura e-Adreça web per verificar: https://eajunt.girona.cat/IF/ConsultaCSV.html		Codi Segur de Verificació: 8H8TYR7J33WV8ZKXRN1LACFVXX88933	
Data i hora: 05/10/2023 12:45		S'ha generat mitjançant: eSignat per: Pineda Cust. Joan	

Sol·licita l'actora que es dicti sentència per la qual s'acordi anul·lar la resolució impugnada i la devolució dels ingressos indeguts, més interessos.

La part demandada s'oposa a les pretensions al·legades de contrari, defensa la legalitat de la resolució administrativa impugnada i interessa el dictat d'una sentència desestimatòria de la demanda interposada, amb imposició de costes a la recurrent.

SEGON.- En el present cas, resulten d'interès els següents extrems:

1.- En data 08.08.19, mitjançant escriptura pública de constitució de societat limitada, la recurrent va aportar un immoble situat en el terme municipal de Girona valorat en 1.237.000 euros.

Segons consta a la mateixa escriptura, l'immoble li pertanyia en virtut de reparcel·lació atorgada per l'Ajuntament de Girona el dia 21 de febrer de 2007. No s'ha aportat a les actuacions el títol d'adquisició i es desconeix el valor d'adquisició.

2.- En data 20.08.19, la recurrent va ingressar l'autoliquidació de l'Impost sobre l'Increment del Valors dels Terrenys per import de 33.404,54 euros.

3.- En data 26.10.21, el Tribunal Constitucional va dictar la Sentència 182/2021, publicada al BOE de 25.11.21. El seu fonament jurídic 6è estableix:

"[...]6. Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad.

Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL cabe realizar las siguientes precisiones:

a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este tribunal) el que, en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados, dado que a fecha de hoy han transcurrido más de cuatro años desde la publicación de la STC 59/2017 ("BOE" núm. 142, de 15 de junio). Como ya se recordó en la STC 126/2019, al tratarse de un impuesto local, corresponde al legislador estatal integrar el principio de reserva de ley en materia tributaria (arts. 31.3 y 133.1 y 2 CE) como medio de preservar tanto la unidad del ordenamiento como una básica igualdad de posición de los contribuyentes en todo el territorio nacional [STC233/1999, de 16 de diciembre,

En el procedimiento de firma electrónica, sígnese web por ventilar: portal.judicial.gencat.cat/LAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació: FNSTYPRVSS6VZLKKPNI4LPQVCKEABSS	
Data de signatura: 08/12/2023	Signat per: [Nom i Cognoms]		

FJ 10 c)] y el principio de autonomía local (arts. 137 y 140 CE), garantizando con ello adicionalmente la suficiencia financiera de las entidades locales exigida por el art. 142 CE.

b) Por otro lado, no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha”.

4.- En data 28.10.21, la recurrent va presentar sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació i devolució dels 33.404,54 euros, més interessos.

5.- En data 15.02.22, l'Ajuntament va dictar resolució desestimant la sol·licitud de rectificació. Consta notificació de 21.02.22.

6.- En data 21.03.22 (correu administratiu), la recurrent va presentar recurs de reposició contra l'anterior resolució.

7.- En data 06.05.22, es va emetre per l'Ajuntament resolució desestimària del recurs de reposició. Consta notificació de 02.06.22.

8.- En data 01.09.22, es va interposar el present recurs contenciós contra l'anterior resolució.

9.- En data 10.07.23, el Tribunal Suprem, en la seva Sentència 949/2023, núm. recurs 5181/2022, ha fixat criteri sobre l'aplicació pels jutges i tribunals de la declaració d'inconstitucionalitat absoluta de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys, i la limitació d'efectes temporals que va decretar el Tribunal Constitucional en la Sentència 182/2021, de 26 d'octubre:

“QUINTO.- Fijación de la doctrina jurisprudencial

Como conclusión de todo lo expuesto establecemos como doctrina jurisprudencial que, de conformidad con lo dispuesto en la STC 182/2021, de 26 de octubre, las liquidaciones provisionales o definitivas por Impuesto sobre Incremento del Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana que no hubieran sido impugnadas a la fecha de dictarse dicha sentencia, 26 de octubre de 2021, no podrán ser impugnadas con fundamento en la declaración de inconstitucionalidad efectuada en la misma, al igual que tampoco podrá solicitarse con ese fundamento la rectificación, ex art. 120.3 LGT, de autoliquidaciones respecto a las que aun no se hubiera formulado tal solicitud al tiempo de dictarse la STC 26 de octubre de 2021.

Doc. electrónico garantizado con firma electrónica. Dirección web para verificar: https://ejusticia.gencat.cat/APP/consultaCSV.html		Codi Segur de verificació: FHSTYPRV2G6V8ZKRN1LACFVKR8A963	
Data i hora: 09/10/2023 13:49		Signat per Francesc Oueli Juan	

Sin embargo, sí será posible impugnar dentro de los plazos establecidos para los distintos recursos administrativos, y el recurso contencioso-administrativo, tanto las liquidaciones provisionales o definitivas que no hubieren alcanzado firmeza al tiempo de dictarse la sentencia, como solicitar la rectificación de autoliquidaciones ex art. 120.3 LGT, dentro del plazo establecido para ello, con base en otros fundamentos distintos a la declaración de inconstitucionalidad efectuada por la STC 182/2021, de 26 de octubre. Así, entre otros, con fundamento en las previas sentencias del Tribunal Constitucional que declararon la inconstitucionalidad de las normas del IIVTNU en cuanto sometían a gravamen inexcusablemente situaciones inexpressivas de incremento de valor (entre otras STC 59/2017) o cuando la cuota tributaria alcanza confiscatorio (STS 126/2019) al igual que por cualquier otro motivo de impugnación, distinto de la declaración de inconstitucionalidad por STC 182/2021.

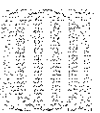
SEXO.- Resolución de las pretensiones.

En aplicación de la STC 182/2021, de 26 de octubre, y de conformidad con la doctrina jurisprudencial que hemos fijado en esta sentencia, debe prosperar el recurso de casación dado que la sentencia recurrida niega indebidamente la calificación de situación consolidada a la liquidación aquí impugnada, que no había sido recurrida hasta el día 5 de noviembre de 2021, por tanto, con posterioridad al día 26 de octubre de 2021 y cuya impugnación se fundamentó exclusivamente en aquella declaración de inconstitucionalidad en que se dictó la STC 182/2021, pues no se niega la existencia de un incremento de valor de los terrenos en la cuantía fijada en la determinación de la base imponible de la liquidación. No cabe discutir en este recurso de casación la efectividad de la notificación efectuada el día 15 de octubre de 2021, que es declarada por la sentencia recurrida, por ser una cuestión ajena a la de interés casacional delimitada en el auto de admisión. Dado que el recurso de reposición no se interpuso hasta el día 5 de noviembre de 2021, con posterioridad a la fecha de 26 de octubre de 2021, la referida liquidación provisional debe ser calificada de situación consolidada y no impugnada con fundamento en la STC 182/2021, de 26 de octubre, por lo que el recurso contencioso-administrativo ha de ser desestimado.”

TERCER.- En primer lloc, la part actora al·lega que la resolució impugnada no s'ajusta a dret perquè desestima una sol·licitud de rectificació d'autoliquidació que podia ser esmenada; considera també que la limitació d'efectes continguda en la Sentència del Tribunal Constitucional 182/2021 només és oposable des del 25 de novembre de 2022, data en la qual es va produir la seva publicació en el BOE i, en conseqüència, després de la presentació de la sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació del IIVTNU en data 28.10.21 hi havia la possibilitat d'esmenar la mateixa i sol·licitar la corresponent devolució d'ingressos indeguts al no haver prescrit el dret de la contribuent a obtenir aquesta devolució.

Doncs bé, en el cas que ens ocupa, la recurrent va presentar la sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació de l'IIVTNU el 28 d'octubre de 2021, és a dir, amb posterioritat al dictat de la Sentència del Tribunal Constitucional 182/2021 de 26

AJUNTAMENT DE GIRONA - Registre d'Entrada
 DOC ID: 13204745
 Codi de verificació CSV: NKGG07-C4W5W-JSCRT
 Verificació: http://www.girona.cat/verificacio_signatura
 Procediment d'acord amb la Normativa sobre la gestió dels documents electrònics d'arxiu de l'Ajuntament de Girona, aprovada per Junta de Govern Local de 19 d'abril de 2007. Pàgina: 6/10.

Codi de verificació amb signatura e-Adreça web per verificació: sigloc.justicia.gencat.cat/LA/ProConsultaCSV.html	Codi Segur de verificació: #HSTYPRV3S6VBZKRNHLAGFVKNEA953
Data: 21/10/2021	Signat per: Ferran Cusó i Jorja

d'octubre de 2021 i, per tant, aquesta autoliquidació ha de ser considerada situació consolidada no susceptible de ser revisada amb fonament en la citada STC, segons doctrina jurisprudencial establerta per la Sentència del Tribunal Suprem 949/2023, núm. de recurs 5181/2023 (en termes similars la STS de 12.07.23, rec. 4701/2022, resolució 978/2023).

QUART.- En segon lloc, la part actora al·lega que la resolució impugnada és improcedent perquè confirma una autoliquidació en la qual s'ha determinat la quota tributària aplicant les disposicions d'una Ordenança Fiscal que estableix un sistema de determinació de la base imposable que ha de considerar-se inconstitucional per vulnerar el principi de capacitat econòmica. Per tant, la resolució impugnada ha de considerar-se improcedent per: 1.- Aplicació indeguda d'un precepte clarament inconstitucional i nul (articles 10 i 12 de l'Ordenança Fiscal relativa al IIVTNU de l'exercici 2019 de l'Ajuntament de Girona); i 2.- Per resultar contrària al principi constitucional de capacitat econòmica recollit en l'article 31.1 CE, la qual cosa ha de comportar la seva anul·lació d'acord amb l'article 48 LPAC.

Al respecte, cal recordar que la Sentència del Tribunal Constitucional 59/2017, d'11 de maig, acorda:

"Estimar la cuestión de inconstitucionalidad núm. 4864-2016 y, en consecuencia, declarar que los artículos 107.1, 107.2 a) y 110.4, todos ellos del texto refundido de la Ley reguladora de las haciendas locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, son inconstitucionales y nulos, pero únicamente en la medida que someten a tributación situaciones de inexistencia de incrementos de valor."

(el subratllat és nostre)

I la interpretació d'aquesta Sentència del TC queda resumida en la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1470/2020, de 10 de noviembre de 2020, núm. de recurs 1308/2020, la qual estableix:

"SEGUNDO. La jurisprudencia del Tribunal Supremo sobre el impuesto que nos ocupa a la luz de la doctrina constitucional.

1. Esta Sala ha resuelto numerosos recursos de casación en los que, partiendo de la doctrina sentada en nuestras primeras sentencias de 9 de julio de 2018 (recurso de casación núm. 6226/2017) y 17 de julio de 2018 (recurso de casación núm. 5664/2017), hemos declarado que de la interpretación del alcance de la declaración de inconstitucionalidad contenida en la sentencia del Tribunal Constitucional núm. 59/2017 [parcial en lo que se refiere a los artículos 107.1 y 107.2 a) del texto refundido de la Ley de Haciendas Locales y total en relación con el artículo 110.4 del mismo texto refundido] resultan, en esencia, tres consecuencias:

Doc. electrònic generat amb signatura. Adreça web per verificar: https://ejusticia.gencat.cat/PAIconsulaCSV.smt		Codi Segur de Verificació: FHS1YPAV338VZKARNGLACFVWZP3SS	
Data i hora: 03/10/2023 12:49		Signat per: [Redactat] C/la. Joan.	

a) Anulada y expulsada definitivamente del ordenamiento jurídico la prohibición que tenían los sujetos pasivos de probar la inexistencia de incrementos de valor en la transmisión onerosa de terrenos de naturaleza urbana -ex artículo 110.4 del TRLHL-, puede el obligado tributario demostrar que el terreno no ha experimentado un aumento de valor y, por ende, que no se ha producido el nacimiento de la obligación tributaria principal correspondiente al IIVTNU.

b) Demostrada la inexistencia de ese incremento, no procederá la liquidación del impuesto (o, en su caso, corresponderá la anulación de la liquidación practicada o la rectificación de la autoliquidación y el reconocimiento del derecho a la devolución); y

c) En caso contrario, habrá de girarse la correspondiente liquidación cuantificándose la base imponible del impuesto de conformidad con lo previsto en los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL, pues tales preceptos ha de reputarse -a tenor de la doctrina constitucional que emana de la sentencia del Tribunal Constitucional señalada- que han quedado en vigor para los casos de existencia de incremento de valor.

.....
5. Esta es, en síntesis, la jurisprudencia de nuestra Sala sobre el tributo que nos ocupa tras la declaración de inconstitucionalidad de los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretación que hemos hecho del fallo y del fundamento jurídico quinto de la sentencia del Tribunal Constitucional núm. 59/2017, pues hemos entendido que tales preceptos adolecen solo de una inconstitucionalidad y nulidad parcial, por cuanto son constitucionales y resultan, pues, plenamente aplicables, en todos aquellos supuestos en los que el obligado tributario no ha logrado acreditar, por cualquiera de los medios de prueba admitidos en derecho que la transmisión de la propiedad de los terrenos por cualquier título (o la constitución o transmisión de cualquier derecho real de goce limitativo del dominio, sobre los referidos terrenos), no ha puesto de manifiesto un incremento de su valor o, lo que es igual, una capacidad económica susceptible de ser gravada con fundamento en el artículo 31.1 de la Constitución Española."

(el subratllat és nostre)

En el present cas, la part actora no ha acreditat la inexistència d'un increment de valor dels terrenys posat de manifest en ocasió de la transmissió realitzada mitjançant escriptura pública de constitució de societat de data 8 d'agost de 2019 per aportació d'un immoble situat en el terme municipal de Girona valorat en 1.237.000 euros, constant en la mateixa escriptura que va ser adquirida per la recurrent en virtut de reparcel·lació atorgada per l'Ajuntament el dia 21 de febrer de 2007, per la qual cosa l'actora tenia fàcil l'aportació del corresponent títol d'adquisició de la transmissió per a acreditar si havia existit pèrdua, i com té dit el Tribunal Suprem, correspon al subjecte passiu la prova que no ha existit plusvàlua demostrant que el terreny no va experimentar un increment de valor i, en aquest cas, no s'ha aportat cap prova en aquest sentit, ni en via administrativa ni contenciosa.

Dirigit a: Dret: Data: Hora:	Codi Segur de Verificació: FHECTFRVAGEV8ZKRNHLACFVKKSAE33
Adreça web per verificar: sedejca.jusveca.gencat.cat/PrConsultaCSV.html	Signat per: Funció: Data:

Aquesta situació és similar a la que contempla la Sentència núm. 1806/2018 del Tribunal Suprem de 19 de desembre de 2018, núm. de recurs 582/2018, en la qual s'indica que:

"Por último, debe hacerse constar que en el expediente administrativo obra la escritura de transmisión de los inmuebles de fecha 19 de mayo de 2014 por un precio de venta de 1.550.000 € sin que la recurrente haya puesto de manifiesto ni en la instancia ni en esta sede de casación el momento en que dichos inmuebles pasaron a integrar el patrimonio de la mercantil a la que sucedió ni el valor que tuviesen los mismos en dicho momento.

Por tanto, procede desestimar el recurso contencioso-administrativo al no existir prueba idónea para desvirtuar la adecuación del método de cálculo de la base imponible que establece el art. 107.1 y 4 TRLHL al principio de capacidad económica."

En conseqüència, no havent-se provat la inexistència d'increment, no procedeix la rectificació de l'autoliquidació practicada i, per tant, podien aplicar-se els preceptes del TRLHL afectats d'inconstitucionalitat i nul·litat parcial i els correlatius de les Ordenances Fiscals-.

Per tot això, procedeix la desestimació del present recurs.

CINQUÈ.- No s'aprecien en aquest procés les circumstàncies determinants de la imposició de les costes processals d'acord amb allò previst a l'article 139 de la Llei jurisdiccional, per apreciar que el cas era jurídicament dubtós.

Atesos els fonaments esmentats,

HE RESULT:

Primer: Desestimar el present recurs contenciós administratiu.

Segon: Sense condemna en costes.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs ordinari d'apel·lació en el termini de quinze dies de conformitat amb allò que preveuen els articles 81 i 85 de la Llei jurisdiccional.

Ho pronuncio, mano i signo.

El jutge

Doc. electrònic generat amb signatura. Agraïa web per verificar: http://seccat.judicial.gencat.cat/AP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació: FHE5TYPAN235FV2ZAKRNILACPVKKEA553	
Data i hora: 2018/10/25 12:49		Signat per: J. Ass. Guàrdia	

Direcció de Justícia Penal C/ Aragó, 100 - 08001 Girona	Data de Verificació: F85TYPXV320V3IKK8N14CFVKK2A663
Data: 10/10/2007 Hora: 10:40	Signat per: Josep C. Soler

AJUNTAMENT DE GIRONA - Registre d'Entrada

DOC ID: 13204745
 Codi de verificació: CSY-NKGS07-CAW5W-USCRT
 Verificació: <http://www.girona.cat/verificacio> Signatura
 Procediment d'acord amb la Normativa sobre la gestió dels documents electrònics d'arxiu de l'Ajuntament de Girona, aprovada per Junta de Govern Local de 19 d'abril de 2007. Pàgina: 10/10.